

C136 – CUL17

VLAAMS PARLEMENT



Zitting 2008-2009

19 februari 2009

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Laurence Libert tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de jeugdwerking	1
Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over subsidies voor eenmalige infrastructuurwerken aan verenigingslokalen	3
Vraag om uitleg van de heer Piet De Bruyn tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de prospectie van het Vlaams Fonds voor de Letteren op de Aziatische markt	5
Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de Jean-Marc Guillou-voetbalacademie	7
Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de opvolging van de resolutie inzake jeugdkampplaatsen	9
Vraag om uitleg van de heer Dirk de Kort tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de stand van zaken met betrekking tot de vrijetijds+-kaart	12
Vraag om uitleg van mevrouw Els Robeyns tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de medische screening van jonge sporters	13
Vraag om uitleg van de heer Ward Kennes tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de ondersteuning van gehandicapte topsporters	15

Waarnemend voorzitter: de heer Piet De Bruyn

Vraag om uitleg van mevrouw Laurence Libert tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de jeugdwerking

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, Vlaanderen telt heel wat succesrijke jeugdwerkingen. Zo bestaat er de Chiro, de Scouts, de KLJ, de KSA, de roodkapjes, de jeugthuizen enzovoort.

Opvallend daarbij is dat deze nagenoeg volledig bevolkt worden door Vlaamse kinderen en dat jongeren van allochtone afkomst hier geen toegang toe hebben. Nochtans zijn er in Vlaanderen heel wat regio's waar steeds meer jongeren van allochtone afkomst geboren worden. Het aantal kinderen en jongeren van allochtone afkomst zal de komende jaren wellicht ook nog toenemen. Vandaag wordt er ook voor deze groep jongeren jeugdwerking georganiseerd, en die speelt zich vaak af rond moskeeën.

Diversiteit is een verrijking voor ons allemaal als we willen zien wat ons bindt, in plaats van ons blind te staren op wat ons verdeelt. Het integratiebeleid moet gezien worden als een verhaal waarin alle Vlamingen, en de Vlamingen van vreemde origine in het bijzonder, op alle vlakken gelijke en voldoende kansen aangeboden krijgen om zichzelf te ontplooiën en actief deel te nemen aan de samenleving. Dit geldt zeker ook voor de jeugdwerking voor alle jongeren en kinderen, ongeacht hun origine.

Vanuit de Vlaamse organisaties rijst het besef dat er naast elkaar gewerkt wordt en dat er blijkbaar voor beide groepen barrières bestaan om geïntegreerd te werken. Zo staan religieuze invalshoeken en symbolen zoals uniformen de integratie in de weg. Bovendien bestaat er geen structureel overleg tussen de Vlaamse jeugdwerkingen en de jeugdwerkingen die worden georganiseerd door allochtonen.

Binnen de jeugdverenigingen krijgen jongeren een maatschappelijke meerwaarde in hun vrije tijd, waarbij ze heel wat andere vaardigheden meekrijgen dan die op school of in het gezin. Binnen het jeugdwerk krijgen ze andere sociale voordelen die een dam bieden tegen zinloos geweld en tegen vereenzaming in de maatschappij. Het is een leerschool voor diversiteit.

Bijna drie op vier kinderen en tieners krijgen op één of andere manier te maken met jeugdwerk. Toch zijn er nog een aantal uitdagingen voor de jeugdverenigingen. Zo blijkt diversiteit in jeugdwerk nog een hard werkpunt.

Sommige jongeren blijken nog altijd moeilijk bereikbaar voor het jeugdwerk.

Mijnheer de minister, welke stappen hebt u genomen om de traditionele jeugdverenigingen aan te sporen zich meer open te stellen naar kwetsbare groepen in de maatschappij, die moeilijk de weg vinden naar deze verenigingen?

Hebt u hierover al overleg gehad met uw collegaminister van Gelijke Kansen, mevrouw Van Brempt?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, een grote diversiteit in aanbod en doelgroepen is en blijft een van mijn prioritaire beleidsthema's. Daarom behoren deze aandachtspunten ook in het tweede Vlaams Jeugdbeleidsplan tot de prioritaire doelstellingen, er wordt zelfs een bijzonder hoofdstuk aan besteed. Mijn actieplan Interculturaliseren in Jeugdwerk, Cultuur en Sport vormt een explicitering van dit beleid. Mijn uitgangspunten en visie werden vertaald in een concrete beleidsvoering.

U peilt dus naar ondertussen grotendeels bekende antwoorden. Op geregelde tijdstippen werd hierover ook uitgebreid gerapporteerd zowel binnen deze commissie met de verslaggeving van het Vlaams Jeugdbeleidsplan, als op de twee grootschalige actiedagen interculturaliseren die we in 2006 en 2008 organiseerden, tweemaal in een propvol Kunstencentrum Vooruit in Gent.

Maar uiteraard som ik deze inspanningen graag voor u op, toegespitst op de jeugdsector. In de verschillende jeugddecreeën is de aandacht voor diversiteit en toegankelijkheid van het jeugdwerk verankerd. Zo wordt in het kader van het decreet lokaal en provinciaal jeugdbeleid aan alle gemeentebesturen gevraagd om in de gemeentelijke jeugdbeleidsplannen doelstellingen inzake diversiteit en toegankelijkheid van het jeugdwerk op te nemen.

Daarnaast wordt 20 procent van het totale budget voor het gemeentelijke jeugdwerkbeleid expliciet voorbehouden voor die gemeentebesturen die hoog scoren op basis van sociaalgeografische indicatoren. Deze middelen worden gereserveerd voor de ondersteuning van jeugdwerkinitiatieven die de toegankelijkheid van het jeugdwerk verhogen voor alle kinderen en jongeren, en waarin gewerkt wordt met kinderen en jongeren die zich in een sociaal-cultureel of sociaaleconomisch zwakke positie bevinden. Meer concreet moet het gemeentelijk jeugdbeleidsplan aantonen in welke mate de jeugdwerkinitiatieven die in het kader van dit artikel

voor ondersteuning zijn voorgesteld, voldoen aan de behoeften van kinderen en jongeren die leven in situaties die sterk bepaald worden door: het behoren tot een etnisch-culturele minderheid; armoede; lage scholing, problematische opvoedingssituaties en/of als misdrijf omschreven feiten.

In 2007 – dat was een planningsjaar – organiseerde de administratie een informatieavond die zich expliciet richtte naar de betrokken gemeenten met een aanbod van ‘good practices’ en ruimte voor concrete tips. Bij de advisering van de gemeentelijke jeugdbeleidsplannen 2008-2010 werd er expliciet op toegezien dat het lokaal beleid voldoende aandacht besteedde aan een divers en toegankelijk jeugdwerkeraanbod. Wat het Vlaamse jeugdwerk betreft, durf ik duidelijk stellen dat door de aanzienlijke verhoging van de budgetten de voorbije jaren voor de luiken ‘experimenteel jeugdwerk’, ‘participatie en informatie’ en ‘jeugdcultuur’ en voor het landelijk jeugdwerk, de reeds aanwezige diversiteit van het jeugdwerkeraanbod zowel gewaarborgd, als ook verder verrijkt werd. Toegankelijkheid van het jeugdwerk wordt nog steeds als een criterium gehanteerd bij de beoordeling van de dossiers ‘experimenteel jeugdwerk’ en ‘participatie en communicatie’.

Intussen is in het nieuwe decreet Vlaams Jeugd- en Kinderrechtenbeleid de aandacht voor interculturaliteit opgenomen als beoordelingscriterium voor subsidiëring voor alle structureel gesubsidieerde verenigingen. En in het kader van de projectsubsiëring voor erkende landelijk georganiseerde jeugdverenigingen 2004-2009 was – naast internationale werking – ‘diversiteit’ een prioriteit. Heel wat verenigingen gingen in op deze uitnodiging. De administratie bezorgde mij een overzicht van de landelijke verenigingen die in dit kader werden gehonoreerd, enerzijds binnen hun structurele subsidie op basis van hun beleidsplan, anderzijds op basis van een projectaanvraag. Ik kan u deze lijst bezorgen. Intussen tellen ook alle adviescommissies uit het decreet Vlaams Jeugdbeleid ten minste 10 percent personen met een etnisch-cultureel diverse achtergrond.

Naast deze inspanningen via de jeugddecreten wil ik ook nog even wijzen op de proeftuinen uit het participatiebeleid. Eind 2007 besliste ik om twee organisaties – Formaat en Platform Allochtone Jeugdwerkingen (PAJ) – nominatief te subsidiëren voor de ondersteuning en stimulering van jeugdwerkinitiatieven voor, maar vooral dóór allochtone kinderen en jongeren.

– *De heer Dany Vandenbossche treedt als voorzitter op.*

Enerzijds is er een project van vzw Formaat, de belangrijkste federatie van jeugdhuisen in Vlaanderen. Het jeugdhuiswerk biedt als jeugdwerkmethode veelbelovende kansen om te werken met diverse groepen jongeren. Binnen het project is een van de voornaamste doelstellingen dan

ook om ervoor te zorgen dat allochtoon jongerenwerk wordt versterkt en ondersteund en op die manier kan aansluiten bij het jeugdwerk en, specifiek, het jeugdhuiswerk in Vlaanderen. Daarnaast is het belangrijk dat de organisatie zelf ook werk kan maken van meer diversiteit.

Anderzijds is er het project van Platform Allochtone Jeugdwerkingen vzw. Er was immers tot nu toe geen partner die op Vlaams niveau expliciet de ondersteuning van zelforganisaties van en voor jongeren op zich nam. PAJ wil binnen het project de ondersteuning van de zelforganisaties verstevigen met als doel de ondersteuning die momenteel voornamelijk in Antwerpen plaatsvindt, verder uit te bouwen in Vlaanderen.

Beide projecten kunnen vanaf 2009 in het Participatiedecreet instappen, want momenteel loopt de procedure naar aanleiding van de oproep van proeftuinen ‘kansengroepen stimuleren tot en begeleiden bij het ontwikkelen van jeugdverenigingen’.

Binnen het Platform Diversiteit van het Steunpunt Jeugd ontmoeten ongeveer 25 jeugdorganisaties elkaar op regelmatige basis om expertise samen te brengen op het vlak van diversiteit in het jeugdwerk. De opmaak en nu ook verdere opvolging van het actieplan interculturalisering op het vlak van jeugd gebeurt binnen het Platform Diversiteit van het Steunpunt Jeugd. Men organiseerde een intervisietraject en werkte een instapdiversiteitsplan uit. Er werden praktijkvoorbeelden ingezameld. Via het Antenaproject werd een aanzet gegeven voor een grotere diversiteit binnen de raden van bestuur van het jeugdwerk. Wat vorming betreft, werd verder meegewerkt aan de uitwerking van een vormingsluik op de website Minderhedenforum.NET, een intercultureel netwerk voor jongeren van 18 tot 30 jaar van onder andere de Vlaamse Jeugdraad.

Collega’s, met de opsomming van al deze acties wil ik niet de indruk wekken dat alle problemen met betrekking tot toegankelijkheid en diversiteit weldra opgelost zullen zijn. Zowel wetenschappelijke studies, maar ook gewone observaties in het veld maken duidelijk dat jeugdwerk vooral rekruteert uit de middenklasse. Jonge mensen met een zwakke sociaaleconomische status vinden hun weg vaak onvoldoende naar het jeugdwerk. Toch wil ik de verantwoordelijkheid hiervoor niet enkel bij het jeugdwerk zelf leggen. Het jeugdwerk is vooral een project voor en door jonge mensen. Men mag deze vaak jonge vrijwilligers niet opzadelen met een opdracht waarin zelfs de meest geprofessionaliseerde systemen, denk maar aan het onderwijs, niet slagen. Het is al fantastisch dat ze hun eigen vereniging met veel enthousiasme en ook succes runnen.

Het is trouwens ook onwaar om jeugdwerk volledig tot de middenklassendoelgroepen te beperken. In heel wat jeugdverenigingen vindt men kinderen en jongeren uit

sociaaleconomisch zwakkere gezinnen. En heel wat jeugdverenigingen stellen zich vragen over verbreding en differentiëring van het bereik van hun initiatieven. Het jeugdwerkbeleid, met andere woorden de betrokken overheden, heeft wel een grote verantwoordelijkheid voor de toegankelijkheid. Met mijn beleid van de afgelopen jaren heb ik die verantwoordelijkheid uitdrukkelijk willen opnemen. Daarbij hoed ik me om het jeugdwerk zomaar te herleiden tot een instrument voor maatschappelijke verbetering. Maar toch wil ik de vele positieve en vooral emancipatorische mogelijkheden optimaal valoriseren, zonder te tornen aan het meest wezenlijke van het jeugdwerk, namelijk een plezant project voor en door jonge mensen.

Vanzelfsprekend pleeg ik ook regelmatig overleg met mijn collega, minister Van Brempt. In het Vlaamse gelijkheidskansenbeleid wordt sinds 2005 gewerkt met de open coördinatiemethode voor het realiseren van een horizontale of beleidsdomeinoverschrijdende verankering. Dit betekent het doelmatig integreren van een gelijkheidskansenperspectief in elk Vlaams bevoegdheidsdomein. Deze inspanningen zijn sterk vergelijkbaar met de beleidskruispunten en -rotondes die ik ook in het Jeugdbeleidsplan introduceerde.

Niet alleen naar aanleiding van het Jeugdbeleidsplan, maar ook in het kader van de actieplannen die werden opgesteld in functie van deze open coördinatiemethode wordt op regelmatige basis overleg gepleegd.

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Mijnheer de minister, u hebt inderdaad een hele reeks initiatieven opgesomd die u de afgelopen jaren hebt genomen. Volgens de vzw Formaat zou de benadering van onderuit niet tot het gewenste resultaat leiden. U geeft ook zelf aan dat de jeugdsector op dat vlak soms betuttelend wordt behandeld. Zo zou het bereiken van kansarmen en allochtonen veeleer worden bekeken vanuit welzijn dan vanuit de jeugdsector.

Allochtone en Vlaamse jongeren hebben dezelfde noden. Er wordt echter niet naar het jeugdwerk gekeken vanuit diezelfde noden, maar veeleer vanuit het kansarmenverhaal. Jongeren willen zich verenigen en samen activiteiten doen. Dat zal op termijn meer effect hebben dan wanneer het wordt bekeken vanuit het welzijnswerk. Ik wil dan ook vragen om in de toekomst meer aandacht te hebben voor wat jongeren samenbrengt, en minder voor het welzijnsaspect dat daar soms rond hangt.

Minister Bert Anciaux: Ik bekijk dit zeker niet vanuit het welzijnswerk. Het verbaast me dat de vzw Formaat dat zou hebben verklaard.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over subsidies voor eenmalige infrastructuurwerken aan verenigingslokalen

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de minister, midden 2008 is er een subsidie in het leven geroepen voor eenmalige infrastructuurwerken aan verenigingslokalen. U hebt toen beslist om het insturen van aanvraagdossiers te spreiden over twee verschillende momenten: september en november 2008. Daarmee wilde u iedereen voldoende tijd geven om een dossier samen te stellen en de aanvraag in te dienen. In 2008 kwamen enkel verenigingslokalen in aanmerking die hoofdzakelijk worden gebruikt door kinderen en jongeren.

Tijdens de eerste ronde die afliep op 15 september 2008, werden aanvragen ingediend voor een totaalbedrag van 3 miljoen euro. Die toekenning is al gebeurd. U hebt daar al 2 miljoen euro voor vrijgemaakt. Een paar dagen geleden hebben we vernomen dat in de tweede ronde 54 verenigingen een subsidie zouden krijgen in 2009. We stellen vast dat de verhoging met 1 miljoen euro niet in de begroting is ingeschreven. Ik weet niet precies hoeveel er is aangevraagd, maar ik hoop dat we met die 1 miljoen euro niet te veel mensen teleurgesteld hebben. Eventueel kunnen we een aanpassing in de begroting overwegen.

Mijnheer de minister, u hebt altijd gezegd dat deze subsidie omwille van de hoge nood aan betere verenigingslokalen zou worden aangehouden. Op de site van het Vlaams jeugdbeleid lees ik echter dat het momenteel onduidelijk is of het reglement in zijn huidige vorm zal blijven bestaan. Er zou immers een grondige evaluatie van het reglement nodig zijn. Het is vervolgens ook niet meer mogelijk een aanvraagformulier in te dienen, want het wordt niet langer ter beschikking gesteld op de website. Er staat wel op de website dat verenigingen zich kunnen aanmelden. Voor de laatste stand van zaken wordt gevraagd de website in het oog te houden.

Mijnheer de minister, vanuit mijn bezorgdheid over de instandhouding van het subsidiereglement en de nood aan ondersteuning wil ik u een aantal vragen stellen. Er zijn 157 dossiers ingediend. Daarvan zijn er 54 goedgekeurd voor 2009. Dat is een derde van het aantal ingediende aanvragen. Het is wellicht logisch dat niet elke aanvraag in aanmerking komt. Voor welk totaalbedrag aan subsidies werden aanvragen ingediend? Wat waren de belangrijkste redenen waarom twee derde van de dossiers niet in aanmerking kwam voor ondersteuning?

Hoe denkt u de grondige evaluatie van het reglement uit te werken? Welke actoren zullen daarbij betrokken worden? Wanneer zal deze evaluatie plaatsvinden?

We hebben nu twee aanvraagperiodes gehad. Ik kan me voorstellen dat er een evaluatie moet zijn, ook al is dit wel een korte termijn. Er zijn twee indienrondes, maar uiteindelijk gaat het maar over een aanvraagperiode van een half jaar, namelijk van juni 2008 tot januari 2009. Dat is de enige periode waarin aanvragen konden worden ingediend. Ik vraag me dan ook af hoe die evaluatie gaat gebeuren.

Wanneer denkt u duidelijkheid te hebben over de voortzetting van de subsidiemaatregel voor verenigingslokalen? Bent u er voorstander van om dan alle aanvragen toe te laten, of blijft de prioriteit voor verenigingslokalen voor kinderen en jongeren behouden? Komen dossiers die eruit zijn gevallen, ook nu bij de laatste rondes, opnieuw in aanmerking? Of gaat men het over een totaal andere boeg gooien, waarbij verenigingslokalen voor kinderen en jongeren niet meer de prioriteit zijn?

Ik ontvang heel veel telefoontjes en mails van verenigingen die bezig waren met de opmaak van een aanvraagdossier en nu voor het voldongen feit komen te staan dat ze geen aanvraag meer kunnen indienen. Doordat er altijd gecommuniceerd werd dat dit een blijvend subsidiereglement is, hebben jeugddiensten ook vaak aan verenigingen geadviseerd om het aanvraagdossier nog sterker en uitgebreider te maken. Verenigingen zijn op die manier soms afgeremd om een aanvraagdossier in te dienen. En zij schrikken nu natuurlijk wanneer ze vaststellen dat ze er geen meer kunnen indienen.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, een natuurlijke subsidie zoals deze weekt heel wat verwachtingen los in het veld en men hoopt natuurlijk, vanuit het rechtvaardigheidsprincipe, dat zaken die op korte termijn kunnen worden vrijgemaakt, ook op lange termijn kunnen gebeuren, zodat iedereen daar op een rechtvaardige manier een beroep op kan doen. Daarom ondersteun ik de vragen van mevrouw Rombouts.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, collega's, voor de begroting 2009 voorzag dit Vlaams Parlement in 1 miljoen euro voor de subsidie van de infrastructuurwerken voor verenigingslokalen. Naar aanleiding van de projectoproep van 1 november 2008 dienden 156 verenigingen een subsidieaanvraag in. Bij een eerste nazicht door de afdeling Jeugd werden 20 aanvragen onontvankelijk verklaard en niet mee in overweging genomen. De overige dossiers werden voorgelegd aan een externe adviescommissie, samen met 26 dossiers die vanuit de eerste indienronde werden overgedragen. Het totale bedrag van aangevraagde subsidiegelden bedroeg 3.055.000 euro, waarvan 2.560.000 euro aan nieuwe aanvragen.

Een evaluatie van de voorbije subsidierondes wordt momenteel voorbereid door het betrokken team van het agentschap Sociaal-cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen. De uitvoering ervan is gepland voor dit voorjaar. Ook de beoordelingscommissie, die nauw werd betrokken bij de hele beoordelingsprocedure, wordt om een evaluatie gevraagd. Vanzelfsprekend zullen ook de sectorraden Sociaal-cultureel Werk en Sport, onderdelen van de Strategische AdviesRaad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC), bij die evaluatie worden betrokken.

Alle dossiers die goed of zeer goed werden bevonden door de beoordelingscommissie, hebben een ondersteuning gekregen.

Ik schrik eigenlijk een beetje van uw vraag, mevrouw Rombouts. Ik heb die middelen vanzelfsprekend recurrent ingeschreven op de begroting, maar het is natuurlijk een volgende regering die de definitieve beslissing zal moeten nemen, meer bepaald bij de begrotingsopmaak van 2010. Men kan zich in elk geval niet verstoppen achter het feit dat die middelen niet recurrent zouden zijn. De middelen zijn recurrent en zijn ook als dusdanig ingeschreven in de begroting. Het is helemaal niet de bedoeling om ermee te stoppen, integendeel. Ik ga ervan uit dat een volgende regering ook nog enkele opdrachten mag vervullen en een uitbreiding van de middelen moet kunnen afdwingen.

Voor 2009 zijn deze middelen in elk geval uitgekeerd. We hebben de middelen, waarover het parlement heeft beslist, volledig aangewend. Ik hoop dat in de begroting voor 2010 opnieuw minstens 1 miljoen euro beschikbaar zal zijn. Hopelijk kan dat nog worden opgetrokken.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de minister, het klopt dat u die 1 miljoen euro die u ter beschikking hebt, hebt toegekend op basis van de beoordeling van de commissie. Daar is er dus geen probleem. We moeten wel vaststellen dat we weer aan die 3 miljoen zitten, wat we ook vorig jaar al hebben moeten vaststellen. Dat geeft duidelijk aan dat de nood zeer hoog is. We moeten daar oog voor blijven hebben.

Minister Bert Anciaux: Ik ga ervan uit dat dat nog enkele jaren zal moeten doorgaan. Dat is een feit. Het gaat overigens ook om recurrente middelen.

Mevrouw Tinne Rombouts: Omdat u dat jaarlijks hebt ingeschreven, zegt u dat we ervan uit mogen gaan dat het blijft duren. Daar gaat u snel overheen, maar de verenigingen vandaag zitten met ongelofelijk veel vragen. Het aanvraagformulier is teruggetrokken. Het is niet meer beschikbaar op de website. Er is ook niet gecommuniceerd over de ingediende dossiers. Moet

men voor dat twee derde dat niet goedgekeurd is, opnieuw een aanvraag indienen en die dossiers beter stofferen? Of hoe wordt daarmee omgegaan? Worden die opnieuw bekeken bij de volgende aanvraagronde?

Er komt een evaluatie, maar wat is daarvan de doelstelling? Men gaat het reglement niet terugtrekken zonder te weten welke richting men uit wil met de evaluatie. Waar zitten de knelpunten?

Ik begrijp dat de volgende regering ook wel werk heeft, maar de verkiezingen zijn op 7 juni 2009. De aanvraagformulieren moeten weer worden ingediend in september of november. Ik heb vorige keer aangehaald dat ik het zeer spijtig vind dat je aan jeugdverenigingen vraagt dat zij in de zomerperiode dossiers voorbereiden. De maanden die we nu hebben, mogen we niet verloren laten gaan. We moeten duidelijk communiceren dat ze nu al hun dossier kunnen opmaken. Blijven de verenigingslokalen voor kinderen en jongeren in de toekomst ook de prioriteit?

Minister Bert Anciaux: Ik begrijp dat het parlement mij vraagt om de procedure 2010 op te starten: dossiers op te vragen en beslissingen te nemen. Ik zal dat voorstellen aan de regering.

Mevrouw Tinne Rombouts: Met welke doelstelling zijn de aanvragen vandaag teruggetrokken, en in welke richting gaat de evaluatie?

Minister Bert Anciaux: Als ik nu al zeg hoe de evaluatie gaat, is ze niet meer nodig. De evaluatie gebeurt niet door mij. Die gebeurt door de beoordelingscommissie en door de administratie. Zij hebben nu even de tijd om te kijken of het reglement moet worden bijgesteld.

Wat mij betreft, moet er geen bijsturing gebeuren. Ik wil gerust voor 7 juni nog voor 1 miljoen euro vastleggen in 2010.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de minister, ik wil vragen dat er snel gecommuniceerd wordt zodra er iets geweten is over een eventuele bijsturing.

Minister Bert Anciaux: U zegt dat de middelen de eerste maand van 2009 op zijn. Een instelling zoals De Singel weet ook op 1 januari wat ze van mij krijgt. Als het van mij afhangt, teken ik het ministerieel besluit op 2 januari. Zijn ze dan gesubsidieerd tot 2 januari? Nee, ze hebben een subsidie gekregen voor een heel jaar.

Ik probeer zo snel mogelijk uitvoering te geven, volgens de procedure die de regering heeft afgesproken. Het is niet mijn intentie om iets te wijzigen aan dit reglement. Maar als de administratie meent dat er een evaluatie nodig is, is dit het beste moment om een voorstel te doen aan mij of aan de volgende minister.

Mevrouw Tinne Rombouts: Ik heb geen probleem met de betaling van de middelen in 2009. Ik heb ook niet gezegd dat die begin januari al zijn uitgeput. De verenigingen zijn nu bezig met dossiers. Hoe kunnen zij snel weten waar ze aanvragen kunnen indienen? Ik ga ervan uit dat ze nu werken op basis van het oude reglement. Als er wijzigingen komen, moeten die best zo snel mogelijk worden gecommuniceerd.

Minister Bert Anciaux: Dat is de bedoeling van een evaluatie. De evaluatie zal afgerond zijn in het voorjaar. Dan is er nog een heel najaar. Ik zal erop aandringen dat de evaluatie leidt tot duidelijkheid zodat de jeugdverenigingen weten welke kans ze maken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Piet De Bruyn tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de prospectie van het Vlaams Fonds voor de Letteren op de Aziatische markt

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorige week hebben we nog gediscussieerd over steun aan de 'betere boekhandel'. Mijn vraag gaat over de aanwezigheid van het Vlaamse boek op buitenlandse fora en internationale beurzen.

In november 2006 ontving het Vlaams Fonds voor de Letteren (VFL) van de minister de opdracht om in te staan voor de voorbereiding en realisatie van de promotie van de Vlaamse letteren in het buitenland. Concreet gaat het onder meer om de aanwezigheid op toonaangevende buitenlandse beurzen.

Het VFL prospecteerde zo in 2007 de grote Europese vakbeurzen, de London Book Fair, de boekenbeurs in Bologna en de Frankfurter Buchmesse, maar ook kleinere beurzen om te onderzoeken of er nieuwe markten voor vertaling geopend kunnen worden. Een markt die momenteel ogenschijnlijk nog niet wordt geprospecteerd door het VFL is de Aziatische markt. Nochtans lijken ook hier kansen te liggen voor de Vlaamse letteren. Met name de Beijing Book Fair, de grootste boekenbeurs van Azië, zou bijzonder interessant kunnen zijn.

Ik leid dit af uit een artikel, 'Voor wie van lezen houdt', in het boeiende tijdschrift Boek. Daarin stond dat het Nederlands Literair Productie- en Vertalingenfonds (NLPVF) al een aantal jaren met stijgend succes deelneemt aan deze internationale beurs, tot grote tevredenheid van heel wat Nederlandse uitgeverijen.

De voorzitter van het Nederlands Literair Productie- en Vertalingenfonds, de heer Pröpfer, zei onder meer het volgende: “De komende maanden zullen we dat samen met minister Plasterk en de ambassade gaan voorbereiden.” Dan heeft hij het over de aanwezigheid van Nederland als gastland een van de volgende jaren – het wordt niet echt geconcretiseerd – op de Beijing Book Fair.

Uiteraard kan men niet overal aanwezig zijn en moet het Vlaams Fonds voor de Letteren voortdurend keuzes maken en prioriteiten bepalen, maar het perspectief van een bijzondere aandacht voor het Nederlandse boek op de Beijing Book Fair lijkt me een uitgelezen kans om die markt te betreden. Het lijkt me dan ook wenselijk dat te doen door de krachten te bundelen met de Nederlandse collega's, dus in samenwerking het Nederlands Literair Productie- en Vertalingenfonds. Uiteindelijk behoren zowel de Vlaamse als de Nederlandse letteren immers toch tot dezelfde letteren.

Tegen die achtergrond heb ik enkele concrete vragen. Mijnheer de minister, klopt de situatieschets die ik heb gegeven? Was het VFL tot nu toe actief op de Aziatische markt zonder dat wij ervan op de hoogte waren, of gebeurde dat inderdaad nog niet? Bent u op de hoogte van de plannen van de Nederlandse overheid en het Nederlands Literair Productie- en Vertalingenfonds om te trachten Nederland als gastland te laten aanduiden voor de Beijing Book Fair over een aantal jaren? Mocht u daar nog geen informatie over hebben, zult u daar informatie over inwinnen? Deelt u mijn mening dat dit een uitgelezen kans zou bieden om ook de Vlaamse letteren onder de aandacht te brengen en te presenteren op de Aziatische markt? Zo ja, welke initiatieven zult u nemen om de Vlaamse letteren hierbij te kunnen betrekken?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Onze N-VA-collega doet hier een goede suggestie. Ik spreek ook enigszins uit ervaring. In een vorige hoedanigheid ben ik zelf al naar een aantal van die internationale beurzen geweest. Dat werkt zeer goed. Het is ook zeer goed voor onze lokale economie en onze internationale uitstraling als we Vlaamse culturele producten naar het buitenland kunnen brengen. Dit onderwerp is ook al ter sprake gekomen binnen de Taalunie. Mijnheer de minister, hebt u dat al besproken met uw Nederlandse collega? Zo niet, dan lijkt het me een suggestie dat die mensen die ook lid zijn van de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie, zoals ikzelf en de voorzitter van deze commissie, dat voort bespreken met hun Nederlandse collega's.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, het klopt dat het VFL momenteel autonoom nog geen prospectie heeft gedaan op de Aziatische markt. Het VFL is

begin 2003 een proactief buitenlandbeleid gestart, met één medewerker, en heeft stap voor stap de buitenlandwerking uitgebouwd. Er is een specialisatie uitgebouwd volgens genre, zoals proza, poëzie, kinder- en jeugdliteratuur, strips en theaterteksten, en er is vooral geïnvesteerd in het uitbouwen van en aanwezig zijn in relevante buitenlandse netwerken. In dat verband is gedurende drie jaar een uitgebreide tentoonstelling met topwerk van zestien Vlaamse illustratoren in Europa rondgereisd. In februari 2008 werd een ‘publishers tour’ georganiseerd, waarbij tien buitenlandse uitgeverij van kinder- en jeugdboeken gedurende een week alle aspecten van het Vlaamse landschap van kinder- en jeugdboeken hebben verkend. Het zal u wellicht ook niet zijn ontgaan dat eind vorige maand de Vlaamse strip de centrale gast was op het internationale stripfestival van Angoulême.

Het accent is de voorbije jaren bewust gelegd op de ons omringende taalgebieden – het Franse, het Duitse en het Engelse – en dat niet enkel omwille van de directe bereikbaarheid aan een aanvaardbare kost, maar ook omwille van het olievlakeffect dat kan worden bereikt door een vertaling in een van deze drie talen. In dit verband wordt het woord ‘olievlek’ positief gebruikt – dat gebeurt niet zo vaak. In de voorbije vijf jaar is een Vlaamse literaire titel in gemiddeld zeven talen vertaald. Tot 2000 lag dat gemiddelde op 1,1 taal per titel. Dat is een bewijs dat de proactieve aanpak van het VFL wel degelijk werkt.

In het kader van het Expertisecentrum Literair Vertalen wordt wel geïnvesteerd in de opleiding van vertalers van en naar het Chinees, en dat als voorbereiding op een offensief richting China. Vaak wordt uitgegaan van het omgekeerde, maar we zullen ze verrassen. Het zal nog enkele jaren duren voor die studenten klaar zijn om kwalitatief goede vertalingen uit het Nederlands af te leveren. Dan pas is een actie richting China relevant.

De collega's van het Nederlandse fonds zijn reeds enkele jaren actief op de Chinese markt, mee dankzij extra middelen van onder meer Buitenlandse Handel en Buitenlandse Betrekkingen. Ze hebben zich bovendien geconcentreerd op non-fictietitels, omdat de Chinese markt nog niet openstaat voor westerse fictie.

Hoe concreet de Nederlandse plannen zijn om gastland te worden in 2012 in Beijing, is me niet bekend. Het klopt echter dat naar aanleiding van de Beijing International Book Fair begin september vorig jaar, Henk Pröpfer, de directeur van het Nederlands Literair Productie- en Vertalingenfonds, zijn ambities formuleerde om tegen 2011-2012 de rol van gastland te vervullen. Ik weet niet in welke mate daarbij een taalgebied als gastland wordt bedoeld – te vergelijken met bijvoorbeeld onze gezamenlijke acties op de Frankfurter Buchmesse in 1993 en de Foire du Livre in Parijs in

2002 – of dat er concreet sprake is van Nederland. Volgens Carlo Van Baelen, directeur van het VFL, moeten de concrete voorbereidingen nog starten en zullen de Vlamingen daar hoe dan ook bij worden betrokken. Een dergelijke presentatie kan maar effect hebben als zij grondig wordt voorbereid. Dit vereist minimaal drie jaar. Wij moeten er dus aan beginnen.

Belangrijk is ook dat de Vlaamse uitgevers hierbij worden betrokken. Zij moeten immers instaan voor de nazorg en opvolging van een presentatie als gastland. Bovendien vereist dit een behoorlijk budget om een minimale impact en noodzakelijke voor- en nazorg te kunnen leveren. De economische impact is relatief beperkt. Er zal bijvoorbeeld geen extra werk voor de Vlaamse grafische industrie ontstaan. Wel kan een beperkte exploitatie van intellectuele rechten worden gerealiseerd. Samenwerking met Flanders Investment and Trade (F.I.T.) en Buitenlandse Zaken en de nodige financiële inbreng zullen essentiële voorwaarden zijn om aan een dergelijk project te beginnen. Maar het lijkt me absoluut een bijzondere en waardevolle uitdaging.

Ik zal het VFL vragen om de nodige stappen te zetten om na te gaan of we dit inderdaad samen met het Nederlandse fonds kunnen realiseren.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Mijnheer de minister, dank u voor uw uitvoerige en zeer gedocumenteerde antwoord.

De kans die zich voordoet, is mogelijk belangrijk, maar ik merk de nodige voorzichtigheid. De Aziatische en Chinese markt verover je niet op één-twee-drie. Je moet daar niet naartoe gaan om enkel deel te nemen aan de Beijing International Book Fair. Dat moet passen in een plan op de langere termijn. Ik ben blij dat erop wordt gewezen dat samenwerking, onder andere met F.I.T., noodzakelijk is om er een succesverhaal van te maken.

Ik ben ook zeer tevreden dat u uw antwoord bent begonnen met een mooi overzicht van de realisaties van het VFL. Als we die zo eens kort samengevat horen, zijn die toch wel bijzonder indrukwekkend. De pluim, die in uw antwoord vervat lag, is hen van harte gegund.

Deze vraag zal verder worden opgevolgd. U hebt aangegeven dat er nog meer contacten zullen volgen. Mijn collega suggereerde de Nederlandse Taalunie. Wij moeten inderdaad al die kanalen aanspreken opdat Vlaanderen, als er effectief beslissingen worden genomen, mee op die kar kan springen en aanwezig kan zijn, ook in Beijing.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de Jean-Marc Guillou-voetbalacademie

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, in Vlaanderen werd onlangs een voetbalacademie opgericht voor jonge voetbaltalenten tussen tien en veertien jaar: de Jean-Marc Guillou-voetbalacademie. Deze academie biedt haar leerlingen in internaatvorm, via een systeem van huisonderwijs, zowel een sport- als een secundaire opleiding aan. Deze opleiding moet de kinderen voorbereiden op een latere loopbaan als professionele voetballer. De ouders van de minderjarige spelers moeten een zogenaamde opleidingsovereenkomst, een contract dus, ondertekenen.

In deze opleidingsovereenkomsten zijn echter enkele dubieuze bepalingen opgenomen. De contracten worden aangegaan voor zes jaar en zouden verlengbaar zijn met drie jaar. De leerlingen worden verplicht zich aan te sluiten bij de partnerclub van de academie, in casu SK Lierse, voor de gehele periode van de opleiding. Door de ondertekening van het contract erkennen de ouders uitdrukkelijk dat de financiering van het opleidingsprogramma gebaseerd is op de opleidingsvergoedingen die door de partnerclub aan de academie betaald worden en beloven ze ook mee te werken aan de bevordering van de samenwerking van de academie met de partnerclub. Indien niet, behoudt de academie zich het recht voor de eventuele schade, de investeringskost in de opleiding van de leerling, te verhalen op de verantwoordelijke.

Dit lijkt op een contract dat met volwassenen wordt afgesloten, of bijvoorbeeld met jongvolwassen meisjes die deelnemen aan Miss België of Miss Belgian Beauty. Ik vernam dat ook zij dergelijke contractjes zouden ondertekenen. Maar hier gaat het over kinderen. Het zijn weliswaar de ouders die moeten ondertekenen.

Bovendien eigent de organisator van deze academie zich het recht toe om later over eventuele professionele contracten van deze spelers te onderhandelen. De kinderen wordt voorts verboden een overeenkomst aan te gaan met een spelersagent of makelaar vooraleer ze achttien jaar zijn geworden. Bovendien moeten de portretrechten, zelfs als het contract voortijdig wordt verbroken, voor de volledige duur van het contract worden afgestaan.

Ik weet niet in welke mate dit allemaal klopt. Misschien heeft de minister geen inzage in deze contracten. Ik vraag me in elk geval af of de persoon die deze contracten heeft opgesteld naar de sterren in Hollywood heeft gekeken. Ik heb, zeker als het om kinderen gaat, bedenkingen bij het opnemen van het portretrecht in een dergelijk contract.

We kunnen ons makkelijk inbeelden dat sommige betrokken kinderen in de loop van hun sportieve en professionele loopbaan in zeer netelige situaties zullen terechtkomen. De combinatie van de clause in verband met de hoge opleidingsvergoeding en het recht van de academie op de eerste onderhandelingen zorgt voor een fundamenteel risico op sociale uitbuiting en gedwongen transfers. Het woord 'mensenhandel' heb ik nog net niet uitgesproken.

Artikel 5, paragraaf 7 van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en de subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding legt de sportfederaties de verplichting op alle maatregelen te nemen om mensenhandel binnen de sportfederatie en binnen de bij de sportfederatie aan-gesloten clubs tegen te gaan. De sportfederaties moeten de bestaande wetgeving correct toepassen en op basis van een deontologische code ter bestrijding van de mensenhandel bestraffend optreden.

Deze voetbalacademie is echter een private instelling. Ze is, tenzij dit ondertussen zou zijn veranderd, geen lid van een erkende voetbalfederatie. Ze heeft hier evenmin banden mee. Bijgevolg valt de academie niet onder de bepalingen van het net vermelde decreet. De jeugd-afdeling van de zogenaamde bevoorrechte partnerclub is wel aangesloten bij een bijna erkende Vlaamse sportfederatie, met name de Vlaamse vleugel van de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB).

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van het bestaan van dergelijke contracten die met de voetbalacademie van Jean-Marc Guillou zijn afgesloten? Zijn dergelijke bepalingen niet strijdig met het decreet betreffende het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar? Dit decreet stelt immers dat de niet-professionele sportbeoefenaar elk jaar, tijdens een welbepaalde transferperiode, vrij van sportclub moet kunnen veranderen. Welke mogelijkheden biedt de Vlaamse decreetgeving om deze kinderen te beschermen tegen de excessen die mogelijk uit deze contracten kunnen voortvloeien? Het betreft hier jeugdspelers die zijn aangesloten bij een voetbalclub die deel uitmaakt van het lopende erkenningsdossier van de nieuwe Vlaamse Voetballiga. Zult u rekening houden met het dossier van de voetbalacademie van de heer Guillou bij het nemen van een beslissing over de erkenning van deze nieuwe sportfederatie?

De voorzitter: Mevrouw Poleyne heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyne: Mijnheer de voorzitter, ik wil me bij de vraag van de heer Verstreken aansluiten. Ik heb de kwestie van de voetbalacademie van de heer Guillou vorige week bij minister Vandenbroucke aangekaart. Hij heeft toen verklaard dat hij vanuit zijn eigen bevoegdheden zou laten onderzoeken of de regelgeving wordt gevolgd. Dit is misschien een suggestie voor de minister van Sport, die hetzelfde zou kunnen doen.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, een tijdje geleden heeft de KBVB me gecontacteerd in verband met de plannen om deze academie op te starten. Het was op dat ogenblik nog niet duidelijk hoe die academie er zou uitzien. Het ging toen om een nieuw project. Ontwerpovereenkomsten zijn me toen niet bezorgd. Ondertussen hebben mijn medewerkers met de initiatiefnemers overlegd en is verdere informatie doorgegeven. Deze week heb ik voor het eerst de contracten te zien gekregen.

Het decreet van 24 juli 1996 betreffende de vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar definieert de niet-professionele sportbeoefenaar als de sportbeoefenaar die zich voorbereidt op of deelneemt aan een sportmanifestatie en die daarvoor geen arbeidsovereenkomst is aangegaan.

Volgens dit decreet heeft de niet-professionele sportbeoefenaar het recht de overeenkomst tussen hem en zijn sportvereniging jaarlijks te beëindigen. Het betreft hier de overeenkomst van lidmaatschap. Bij zijn toetreding aanvaardt de niet-professionele sportbeoefenaar de rechten en de plichten die bij dat lidmaatschap horen. Deze rechten en plichten mogen echter niet strijdig zijn met de bepalingen van het decreet van 24 juli 1996 of met andere bepalingen van dwingend recht.

Hetzelfde decreet bepaalt dat de betaling van enige vergoeding, onder welke vorm ook, bij de regelmatige beëindiging van een overeenkomst tussen een niet-professionele sportbeoefenaar en zijn sportvereniging naar aanleiding van of gekoppeld aan de overgang van de niet-professionele sportbeoefenaar van de opgezegde sportvereniging naar een andere vereniging, verboden is.

Op basis van een eerste snelle analyse van de overeenkomsten die de voetbalacademie deze week heeft voorgesteld, blijken een aantal bepalingen mogelijk in strijd met de net vermelde bepalingen in het decreet van 24 juli 1996. Ze leggen op zijn minst een aantal restricties in verband met de vrije overgang op. De koppeling van de inschrijving aan de academie en de aansluiting bij partnerclub SK Lierse voor een periode van zes jaar betekent dat de leerling niet vrij naar een club van zijn keuze kan overstappen. Grondig onderzoek moet de gevolgen van elke bepaling in de overeenkomst precies in kaart brengen. Aangezien de ondertekening van deze overeenkomst gevolgen kan hebben voor de periode waarin de niet-professionele sportbeoefenaar met een club een contract als betaald sportbeoefenaar zal afsluiten, is verder onderzoek vanuit de invalshoek van de arbeidswetgeving eveneens aangewezen.

Het decreet van 24 juli 1996 is van openbare orde. Het decreet stelt dat elke bepaling in een overeenkomst die

ertoe strekt de rechten van de niet-professionele sportbeoefenaars aan te tasten of de niet-professionele sportbeoefenaars zwaardere verplichtingen op te leggen, als nietig wordt beschouwd. Nu blijkt dat er problemen zijn met het dossier van de voetbalacademie, zal ik op basis van verder onderzoek met de verantwoordelijken van de academie gaan samen zitten en hun aangeven waar en hoe hun overeenkomst moet worden bijgestuurd om wel conform de heersende wetgeving te zijn. Wordt vervolgd.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Het verheugt me dat het nog wordt vervolgd en dat u aandacht spendeert aan de kwetsbare jongeren die aan een topsportcarrière denken en ervan dromen een professioneel voetballer te worden. Dat moet wel kunnen maar alles moet correct verlopen.

Ik verwijs naar professor arbeidsrecht Blanpain, die zegt dat het strijdig zou zijn met de bestaande wetgeving. Hij gebruikt ook het woord kinderhandel. Er wordt gefluisterd dat talenten als koopwaar zouden worden aangeboden, dat zo'n investering veel poen kan opbrengen, dat het verwerpelijk is en doet denken aan Afrikaanse toestanden. Ik wil niet beweren dat dat hier het geval is, maar we moeten dit opvolgen. We moeten kwaliteitscontroles kunnen uitvoeren. De jongste leerlingen op de academie zijn immers amper tien jaar.

In de nieuwsbrief van het departement Sport las ik vandaag dat de Vlaamse voetbalacademie een erkenning heeft gekregen. In punt 6A van het decreet staat dat dit het decreet is van de niet-professionele sportbeoefenaar. In punt 6D komen de mensenrechten aan bod, het Europees Verdrag inzake de Rechten van de Mens en vooral het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind. Dat mogen we niet uit het oog verliezen. In punt 7 staat dat alle maatregelen moeten worden genomen om de mensenhandel binnen de sportfederatie en bij de aangesloten clubs tegen te gaan door een correcte toepassing van de wetgeving. Wordt vervolgd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de opvolging van de resolutie inzake jeugdkampplaatsen

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, we hebben op 24 mei 2006 een voorstel van resolutie ingediend voor meer ruimte voor

kampplaatsen voor jongeren. Het voorstel kwam er in opvolging van het regeerakkoord en omdat we merkten dat er nood was aan meer ruimte. Als antwoord op onze resolutie werd in juli 2007 een rondetafel samengebracht met de ministers van Toerisme, Ruimtelijke Ordening, Jeugd en Leefmilieu. Misschien vergeet ik er één.

Minister Bert Anciaux: Landbouw.

Mevrouw Sabine Poleyn: Dank u.

In zijn advies van 1 oktober 2008 geeft de Vlaamse Jeugdraad de stand van zaken van een aantal punten uit de resolutie. In 2008 werd de taskforce opgericht die de jeugdverblijfsinfrastructuur zou inventariseren. Hij werd opgevolgd door een stuurgroep die een afwegingskader opstelde dat vanaf 2009 in gebruik zou komen om concrete problemen geval per geval aan te pakken. Dat is het enige concrete resultaat van onze resolutie en de enige informatie over de rondetafel.

Ik zou graag een stand van zaken krijgen vóór het einde van de legislatuur. Hebben we dankzij de rondetafel al een verbetering kunnen bewerkstelligen? Zijn er jeugdverblijven bijgekomen? Of zitten we nog altijd in dalende lijn?

Komt de stuurgroep nog samen? Wat zijn de resultaten van de rondetafel? Zijn die reeds zichtbaar op het terrein?

Wat is de functie van het afwegingskader waar men van spreekt? Wat moet het juist afwegen?

Welke initiatieven hebt u genomen om de gemeenten en provincies te stimuleren rond de toepassing van recreatief medegebruik in bijvoorbeeld agrarisch gebied? Dat was een vraag in onze resolutie. Werd een brief gestuurd aan de gemeentes en de provincies vanuit de Vlaamse Regering, zoals gevraagd in de resolutie?

Welke andere initiatieven nam u om uitvoering te geven aan de resolutie van mei 2006?

Hoe evalueert u de website www.jeugdverblijven.be? Is het een interessante website? Vervult ze haar functie? Brengt ze enige dynamiek teweeg in de afstemming van vraag en aanbod?

Hebt u zicht op het aantal jeugdverblijfcentra de voorbije jaren? Is dit stijgend, dalend of status quo?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw Poleyn, naar aanleiding van de rondetafel over jeugdkampplaatsen, werd een taskforce opgericht met als opdracht om een ruimtelijk afwegingskader voor de zonevreemde jeugdverblijven op te maken. Het concrete voorbereidingswerk voor

deze taskforce wordt uitgevoerd door de Stuurgroep Jeugdverblijven. Die bestaat uit verschillende Vlaamse administraties: Jeugd, Toerisme, Natuur en Bos, Ruimtelijke Ordening en Landbouw, de VVP voor de Vlaamse provincies, de VVSG voor de gemeenten, de VVJ voor de gemeentelijke jeugddiensten en het Centrum voor Jeugdtoerisme (CJT). Deze stuurgroep maakt ook deel uit van de taskforce, maar wordt aangevuld door de kabinetsmedewerkers van de betrokken ministers. Deze taskforce komt nog op regelmatige basis samen.

Van bij aanvang was het duidelijk dat de opmaak van een afwegingskader niet kan gebeuren zonder voorafgaand een grondige inventarisatie te maken van alle bestaande jeugdverblijfcentra. Deze inventaris moet basisinformatie verschaffen, onder andere voor het feitelijk voorkomen van de centra, hun juridische toestand, zoals gewestplanbestemming en vergunningen, en hun planningscontext, zoals het inpassen in de verschillende structuurplannen. Het studie bureau Adoplan werkte in opdracht van Toerisme Vlaanderen aan deze inventaris en de Stuurgroep Jeugdverblijven volgde deze werkzaamheden op.

Momenteel staat een ontwerp van afwegingskader in de steigers, maar het is nog niet afgewerkt. Het vraagt nog verdere discussie en verfijning, zowel binnen de Stuurgroep Jeugdverblijven als in de taskforce. Het afwegingskader moet namelijk dienen om voor de problemen die na de inventarisatie van de Vlaamse jeugdverblijven naar boven zijn gekomen, op systematische wijze een oplossing te vinden. Hiervoor is een input van de verschillende beleidsdomeinen vereist. Bij de opmaak van een dergelijk afwegingskader moet immers rekening worden gehouden met de planologische context – de structuurplannen –, maar eveneens met andere sectorale wetgeving, zoals het Natuurdecreet, het Bosdecreet enzovoort. Een belangrijke opdracht hierbij is het afstemmen van de verschillende regelgevingen die op jeugdverblijven van toepassing zijn. Vanuit Ruimtelijke Ordening werd al een eerste aanzet gegeven tot afwegingskader. Daarin wordt vooral het ruimtelijke deel van het afwegingskader voorgesteld. Inmiddels is er al een inventaris opgesteld waarin ook andere niet-ruimtelijke problemen van jeugdverblijven opgelijst worden.

Laat me duidelijk zijn: het beoogde einddoel van dit afwegingskader is de grootst mogelijke duidelijkheid over de toekomstperspectieven van de verschillende jeugdverblijfcentra in Vlaanderen. Ondertussen moeten ook de betrokkenen op het terrein worden geïnformeerd. Daarom publiceerde het Departement Ruimtelijke Ordening de brochure 'Ruimtelijke Ordening en Jeugdverblijven - wegwijs in de regelgeving'. De makers van de brochure proberen de regelgeving zoveel mogelijk toe te lichten vanuit het oogpunt van de vele vrijwilligers in Vlaanderen die actief zijn in de sector.

De website jeugdverblijven.be werd in juli 2007 gelanceerd. Deze site wordt beheerd en onderhouden door het

Centrum voor Jeugdtoerisme. De webstek brengt regelmatig verslag uit over de gang van zaken omtrent de website. Er werden nog geen significante klachten genoteerd. Tot nu toe kunnen we de werking ervan positief evalueren. Voor jeugdgroepen is het sinds juli 2007 een stuk eenvoudiger geworden om een jeugdverblijfcentrum in Vlaanderen te vinden dat voldoet aan hun wensen. Ze kunnen kiezen uit 361 jeugdverblijfcentra erkend door Toerisme Vlaanderen, 20 hostels erkend door Toerisme Vlaanderen, waarvan 42 principieel erkende jeugdverblijven en 136 jeugdverblijfcentra zonder erkenning. In totaal gaat het momenteel over 559 verschillende jeugdverblijven. Via de nieuwe website bieden heel wat jeugdverblijfcentra ook een kalender aan en kunnen er foto's bekeken worden. Jeugdgroepen kunnen hun ervaringen met een jeugdverblijf achterlaten in een gastenboek, zodat andere jeugdgroepen dit kunnen raadplegen.

Ook voor de uitbaters biedt de website voordelen. Zij hebben elk via een persoonlijke login toegang tot hun eigen beheerspagina en kunnen er op een gebruiksvriendelijke manier de nodige aanpassingen doen: gegevens over het jeugdverblijf aanpassen, de kalender bijwerken, foto's uploaden enzovoort. Sinds begin 2008 hebben uitbaters ook de mogelijkheid om hun overnachtingscijfers door te sturen naar de website. Deze cijfers worden automatisch ter beschikking gesteld van Toerisme Vlaanderen en de Algemene Directie Statistiek en Economische Informatie. Dat is een hele vooruitgang, want in het verleden moesten de cijfers telkens maandelijks apart worden opgestuurd naar de verschillende diensten. Elk van deze opties wordt al door meer dan de helft van de uitbaters actief gebruikt.

Ten slotte zorgt de website ook voor een schat aan informatie over overnachtingscapaciteit, bezettingsgraden, evoluties in soorten jeugdverblijfcentra, zoals het uitrustingsniveau, ligging, erkend of niet enzovoort. Zo beschikken we opnieuw over betrouwbare cijfergegevens over het aanbod van het jeugdtoerisme in Vlaanderen. Dat moet het ook mogelijk maken om een beter inzicht te krijgen van het aanbod.

Toerisme Vlaanderen is bevoegd voor het erkennen van jeugdverblijven in Vlaanderen en heeft een gedetailleerde database voorhanden voor wat betreft de erkende centra en de centra die bezig zijn met een erkenningsaanvraag. Slechts een deel van de erkende centra vragen subsidies aan bij de Afdeling Jeugd in het kader van het decreet Jeugdverblijfcentra. Uiteraard geeft het aantal erkenningen slechts een gedeeltelijk beeld van lokalen die verhuurd worden. Heel wat lokale groepen stellen ook hun infrastructuur ter beschikking als weekend- en/of kampplaats, dit slechts eerder occasioneel, 60 dagen of minder per jaar. Uiteraard vormt deze groep een aanzienlijk deel van de aanbodzijde.

Toch was het aanvoelen er dat het aantal jeugdverblijven zou verminderen. Dat was dan ook de reden om het thema ‘op kamp gaan’ op te nemen in het Vlaams Jeugdbeleidsplan. De problemen waar jeugdverblijven mee kampen, spelen zich af op diverse niveaus. Dat werd ook op de rondetafel zeer duidelijk gemaakt. Toch stel ik vast dat er ook op verschillende niveaus inspanningen gebeuren die resulteren in extra jeugdverblijfscentra. Maar net zoals bij jeugdwerkinfrastructuur zullen ook hier niet alle problemen binnen deze regeerperiode worden opgelost. Ik hoop dan ook van harte dat de inspanningen de volgende regeerperiode worden verder gezet.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is goed dat de stuurgroep werk maakt van een grondige inventarisatie. Er moet goed worden nagedacht over wat zo'n afwegingskader moet inhouden. Het zou goed zijn indien dat er snel zou komen.

Het is positief dat er een dynamiek op gang is gekomen om duidelijkheid te scheppen voor de zonevreemde bestaande infrastructuur. De vraag is natuurlijk of we daar breder in gaan. In de ruimtelijke structuurplannen die er op alle niveaus zijn, is het belangrijk om in de toekomst ruimte te laten voor nieuwe jeugdverblijfscentra. Ik heb nog niet vernomen of dit ook een onderwerp is op die rondetafel. Ik denk dat dit niet zozeer op het Vlaamse niveau kan worden beslist, maar veeleer op gemeentelijk niveau. Er moeten stimulansen komen om bijvoorbeeld op een agrarisch gebied recreatief medegebruik toe te laten. Men moet initiatiefnemers stimuleren zodat zij het zien zitten om ruimtes vrij te maken waar ze groepen kunnen ontvangen, ongeacht of het gaat om een gesofisticeerd huis of een weide. Ik weet niet of we dit kunnen verwachten van die stuurgroep of veeleer van uzelf, mijnheer de minister. De brochure over ruimtelijke ordening en jeugdverblijven zou misschien een handig instrument kunnen zijn om initiatiefnemers warm te maken.

Op de website gaat het over jeugdverblijven in Vlaanderen. Ik heb u vroeger al eens aangesproken over het feit dat veel Vlaamse jeugdbewegingen ook in Wallonië en in het nabije buitenland op kamp gaan. Voor het stimuleren van jeugdverblijven zou het interessant kunnen zijn om aan de andere kant van de taalgrens contacten te leggen. Ik heb u twee jaar geleden naar die contacten gevraagd. Ik weet niet of u vandaag kunt zeggen of u nog contacten hebt gehad met de minister van Jeugd van de Franse of Duitstalige Gemeenschap om ook daar stimulerend te werken zodat er meer kampplaatsen kunnen komen.

Heb ik goed begrepen dat u geen cijfers kunt geven?

Minister Bert Anciaux: Ik heb de verblijven opgesomd die ook op de website staan. Daar staan ook niet-erkende op. Behalve deze verblijven zijn er ook heel wat occasionele

verblijven die via mond-tot-mondreclame of via het landelijke secretariaat worden doorgegeven.

We hebben vastgesteld dat er een lichte stijging is van het aantal verblijfscentra. De dalende trend is stopgezet. Ik stond een tijdje huiverachtig tegenover het feit dat Toerisme Vlaanderen een andere filosofie hanteerde dan de kwaliteit die moet gelden voor jeugdverblijfscentra. Ik dacht dat dit te veel zou worden gekoppeld aan te veel eisen over de kwaliteit. Dat verklaart ook het aantal dalingen.

Er is nu een heel ruim aanbod. Ofwel kiest men voor kwalitatief beter uitgeruste en erkende jeugdverblijfscentra die in eerste instantie als centrum worden erkend door Toerisme Vlaanderen en niet vanuit het jeugdbeleid. De werking wordt wel vanuit het jeugdbeleid ondersteund. Ofwel kiest men voor jeugdverblijfscentra die niet erkend zijn en waar het avontuurgehalte soms iets hoger ligt.

De evaluatie van die samenwerking is vrij positief, zeker op het vlak van ruimtelijke ordening. Ook op het vlak van communicatie en informatie loopt de samenwerking goed.

Er staan op de website ook centra in het buitenland, Wallonië of ander buitenland. Ik heb al zeer stimulerende contacten gehad met mijn collega's van de Franse en Duitstalige Gemeenschap. Het blijft echter wat moeilijk omdat men daar nog niet echt – maar dat geldt misschien evenzeer voor ons – een goed evenwicht heeft gevonden tussen natuurbehoud, leefmilieu en het spelen. De kwaliteit is er niet op vooruit gegaan, integendeel. In Wallonië is een vrij strenge beperking opgelegd voor kampplaatsen. De verblijfscentra zelf zijn er, net zoals in Vlaanderen, goed georganiseerd. Vroeger kon men wel eenvoudiger kampplaatsen vinden dan vandaag, en daar loopt het nog wat fout. Maar de website heeft ook niet de bedoeling de kampplaatsen allemaal te inventariseren. Het gaat immers ook om occasionele plaatsen.

Vroeger waren er in elk geval meer mogelijkheden. Men kon bij manier van spreken een boer contacteren en kijken of zijn veld oké was. Vandaag is dat veel minder het geval. Die echt goede samenwerking is er nog niet.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Naast wat al gebeurt met de site en de rondetafel, zijn er dus geen stimulerende, sensibiliserende of warm makende initiatieven gericht op mogelijke initiatiefnemers?

Minister Bert Anciaux: Daarvoor wachten we op het werk dat op dit moment wordt voorbereid door de administraties, zodat men onmiddellijk een pasklaar

antwoord heeft op alle vragen die de initiatiefnemers zouden hebben.

Mevrouw Sabine Poleyn: Is er een timing voor die taskforce? Wanneer moet die afgerond zijn? Wanneer moet het afwegingskader klaar zijn?

Minister Bert Anciaux: Het is niet de bedoeling dat die taskforce stopt. De bedoeling is dat hij voortgaat na deze legislatuur.

Wat het afwegingskader betreft, verwachten wij dat dat in de komende maanden klaar zal zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dirk de Kort tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de stand van zaken met betrekking tot de vrijetijds+kaart

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, over het in het Vlaamse regeerakkoord genomen engagement om "de integratie van kortingsystemen in de cultuur, sport en toeristische sector via het concept van een vrijetijds+kaart te onderzoeken", zijn in deze commissie al meermaals vragen gesteld.

In antwoord op een vraag om uitleg van mevrouw Claes kondigde u in oktober 2008 aan: "De voorbije jaren zijn in de veelvuldige bilaterale contacten met de federale overheid, aan de hand van simulaties binnen mijn administratie en in overlegmomenten met verschillende doelgroepen, de praktische knelpunten en financiële implicaties van een dergelijk systeem op tafel gelegd. Cultuur-Net Vlaanderen publiceerde hierover een dossier. Ook zijn een aantal steden en gemeenten gestart met proefprojecten. Zo heeft de stad Antwerpen een onderzoekstraject uitgevoerd en ontwikkelde de Nederlandse gemeente Ede een concept voor een vrijetijdskaart. Er is dus al wat materiaal voorhanden onder de vorm van mini-onderzoekjes, proefprojecten en ophijstingen van verwachtingen. Ik heb daarom een opdracht uitgeschreven om op basis van dit materiaal en de bestaande expertise een verkenning te houden naar de mogelijkheden van een kortingskaart."

"Het onderzoek zelf wordt op dit moment afgerond en de onderzoeksresultaten zullen me nog dit najaar bereiken. Op basis van deze gegevens en in overleg met de betrokken organisaties en vertegenwoordigers uit sectoren zullen we een duidelijk plaatje kunnen uittekenen van de mogelijkheden en vereisten om de vrijetijdspas

effectief te realiseren. Ik verwacht de resultaten voor het einde van het jaar. Het is mijn uitdrukkelijke bedoeling om in het begin van volgend jaar een duidelijk plan voor te leggen."

Vanmorgen hadden we hier nog een paar klassen op bezoek in het Vlaams Parlement. Daarbij kreeg onder meer de heer Delva de vraag hoever we staan met die vrijetijds+kaart. Men blijft er dus naar vragen.

Daarom wil ik u de volgende vragen stellen, mijnheer de minister. Werd de onderzoeksopdracht al afgerond, en zo ja, wat waren de bevindingen en aanbevelingen? Is het hierboven aangekondigde plan van aanpak al klaar? Zo ja, wat houdt dit plan in? Zo nee, waarom niet en wanneer zal het plan wel klaar zijn? Wie zal belast worden met de uitvoering van het plan? Wat is daarbij de concrete timing?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik informeerde u eerder al over een kortlopend beleidsgericht onderzoek naar de mogelijkheden van een kortingskaart in Vlaanderen.

Eind oktober 2008 leverden de onderzoekers een eerste versie van het rapport op. Op basis van dat rapport is aan de onderzoekers een bijkomende opdracht gegeven, meer bepaald om bijkomend een aantal belangrijke actoren te bevragen, onder andere het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar armen het woord nemen.

Het eindrapport zou met de informatie over deze bijkomende bevragingen worden aangevuld, de relevantie van de onderzoeksresultaten zou daardoor verhogen. Die bijkomende fase van het onderzoek wordt afgerond einde februari 2009.

Zodra het rapport mijn departement bereikt, zullen de resultaten ervan eerst intern worden geëvalueerd, in samenspraak met de klankbordgroep die bij dit onderzoek werd betrokken. Daarna zullen we het onderzoek bekend maken. Ik heb daaromtrent nog geen concrete plannen. Die zullen uiteraard ook worden bepaald door de conclusies van het onderzoek. Als het onderzoek uitwijst dat het bijzonder eenvoudig is, zal ik niet aarzelen om groen licht te geven. Als blijkt dat het onmogelijk is, zal ik het iets grondiger moeten bekijken.

Ik kan op dit moment niet vooruitlopen op de resultaten van het onderzoek. In het voorlopige rapport – zonder de informatie van de bijkomende bevragingen – overheerste een grote twijfel over de inhoudelijke en vooral de organisatorische wenselijkheid en haalbaarheid.

Anderzijds ben ik ervan op de hoogte dat bijvoorbeeld het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar armen het

woord nemen een grote voorstander is van een dergelijke veralgemeende kortingskaart. We zijn het erover eens dat we daarmee het stigmatiserende effect kunnen wegnemen.

Mede daarom vind ik het uiterst belangrijk om bij dit project niet te snel en te radicaal conclusies te trekken, die op basis van het voorlopige rapport misschien te negatief zouden zijn. Vandaar ook mijn vraag om bijkomend en aanvullend onderzoek. Het is mijn overtuiging dat het bijkomend bevragen van onder meer het netwerk zal stimuleren om verder te zoeken naar oplossingen.

De mogelijke keuze om met een kortingskaart op Vlaams niveau te starten, betekent onvermijdelijk de start van een project met een enorme impact. De financiële, organisatorische, communicatieve aspecten en uitdagingen zijn zo omvangrijk dat een beslissing hieromtrent wellicht niet meer door deze regering maar door een volgende zal moeten worden genomen.

Mijnheer de Kort, ik zal niet aarzelen om de zaak vooruit te laten gaan en alles klaar te maken. Het grootste probleem waarmee ik vrees geconfronteerd te worden, is het feit dat de belangrijkste beslissingsmogelijkheid op het federale niveau ligt.

Ik geef in elk geval de waarborg dat bij het nemen van een beslissing, welke ook, een degelijk en goed gebalanceerd onderzoeksrapport beschikbaar zal zijn. Ik hoop u dus erg snel een concreter antwoord te kunnen geven.

De heer Dirk de Kort: Mijnheer de minister, bedankt voor uw antwoord. Verwijst u naar het federale niveau omdat men in wat onderzocht wordt een koppeling maakt aan de identiteitskaart? In de informatie die ik heb doorgenomen, wordt het eerder gekoppeld aan een bibliotheekpas.

Minister Bert Anciaux: Op uw vraag moet ik ja antwoorden. Op dit ogenblik zijn er ook veel vragen over de bibliotheekpas: om die mogelijk ook te laten opgaan in één kaart. Er is een onderzoek bezig om te kijken of die in de identiteitskaart zou kunnen worden geïntegreerd. De SIS-kaart verdwijnt ook. Maar laat ons niet vooruitlopen. Mijnheer de Kort, dat is dus absoluut een van de problemen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Els Robeyns tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de medische screening van jonge sporters

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Mijnheer de minister, sporten is gezond. Zeker verantwoord sporten is gezond. Daarover zijn we het eens. Jammer genoeg worden we soms geconfronteerd met dramatische, onbegrijpelijke verhalen van jonge sporters die plots overlijden.

Naar aanleiding daarvan stelde ik u in april 2007 al een schriftelijke vraag. Er waren toen enkele aanbevelingen vanuit de medische wereld, zoals een verplichte medische check-up voor elke beginnende sporter. In de schriftelijke vraag vroeg ik naar de mogelijkheden voor een dergelijke verplichte medische check-up en een eventuele uitbreiding met een cardiologisch onderzoek.

Mijnheer de minister, in uw antwoord stelde u dat er van een verplichte medische check-up bij elke beginnende sporter momenteel absoluut geen sprake is in Vlaanderen, maar dat bepaalde sportfederaties wel specifieke eisen stellen, zoals de wielerbond en de motorcrossfederatie. U stelde ook dat alle sportfederaties een medisch onderzoek aanbevelen, maar niet verplichtend maken.

Verder gaf u toen aan dat men voor een algemeen cardiologisch onderzoek eerst moest kijken over hoeveel personen het zou gaan en wat de kans is dat er werkelijk iets gebeurt. Tot de leeftijd van 35 jaar zou de kans liggen tussen 0,5 en 1,5 gevallen per 100.000 sporters per jaar. Dat is gelukkig een heel kleine kans.

Voor een praktijkvoorbeeld in het buitenland verwees u naar een Italiaans project. Dat zou het enige programma zijn waar men een positief effect heeft kunnen aantonen doordat alle sporters onder de 35 jaar in Italië verplicht en regelmatig gekeurd worden met een elektrocardiogram door daarvoor speciaal opgeleide sportartsen. Dit wordt door de Europese Vereniging voor Cardiologie als mogelijk keuringsonderzoek aanbevolen voor jonge sporters.

U gaf aan dat het onbetaalbaar zou worden als we dat voor alle kinderen moeten doen. Dat kan ik uiteraard begrijpen. Daarom stelde u voor om te proberen om de kinderen te selecteren die een bepaald risicopatroom vertonen. Immers, bij 40 procent van de plotse overlijdens bij kinderen zijn er aanwijzingen in de voorgeschiedenis voor gevaar, familiaal of persoonlijk. Deze risicofactoren kunnen aan de hand van een medische vragenlijst worden opgespoord.

U suggereerde om die vragenlijst onder te brengen in het verplichte CLB-onderzoek. De arts zou dan op basis van de vragenlijst en het lichamelijk onderzoek een aantal risicokinderen kunnen opsporen en doorverwijzen naar specialistisch onderzoek. De vragenlijst zou naast het CLB ook binnen de sportfederaties kunnen worden opgenomen. Bij een risicoprofiel zou men mensen kunnen verplichten om verder onderzoek te laten doen voor ze lid kunnen worden of kunnen deelnemen aan trainingen of competitie.

Tot slot gaf u aan dat naast medische onderzoeken de sensibilisatie van sporters, ouders, trainers en artsen voor bepaalde gevaartekens heel belangrijk is. De vragenlijst kan via de website www.gezondsporten.be worden verspreid.

Dat waren heel wat aanbevelingen, waarin ik me absoluut zou kunnen vinden. Mijnheer de minister, wat is er nu, twee jaar later, al gebeurd? Welke initiatieven werden al genomen met betrekking tot het detecteren van gezondheidsrisico's bij jonge sporters? Welke initiatieven zijn er genomen met betrekking tot de sensibilisering van sporters, ouders en trainers voor bepaalde gevaartekenen? Hebt u overleg gepleegd met uw collega van Onderwijs, onder meer over de vragenlijst binnen het CLB-onderzoek? Is er overleg gepleegd met bepaalde sportfederaties? In uw antwoord op de schriftelijke vraag had u het over de mogelijkheid met een systeem van sportcheques te werken om een financiële bijdrage te kunnen geven voor het medisch onderzoek. Is daar verder onderzoek naar gebeurd?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mevrouw Robeyns, de in 2004 uitgewerkte gestandaardiseerde sportmedische screening wordt in de erkende keuringscentra jaarlijks verplicht en gratis uitgevoerd bij de getalenteerde sporters. In 2008 kwamen een 850-tal getalenteerde sporters hiervoor in aanmerking. Voor het onderdeel van de cardiologische screening van die onderzoeksprotocollen worden de richtlijnen van de European Society of Cardiology gevolgd. De onderzoeksprotocollen kunnen worden geraadpleegd op www.gezondsporten.be.

Met betrekking tot de keuring en begeleiding van breedtesporters wordt vanzelfsprekend aan alle erkende keuringsartsen buiten de erkende keuringscentra aangeraden dezelfde protocollen te gebruiken als deze die voor de getalenteerde sporters worden gebruikt. De achterliggende reden hiervoor is dat een eenduidige sportmedische keuring en begeleiding in Vlaanderen voor alle sporters beschikbaar moet worden, maar natuurlijk moeten de ouders, als het gaat over een minderjarige sporter, of de sporter in kwestie zelf het initiatief nemen om naar een sportarts te stappen.

In 2008 werd het initiatief genomen om ten behoeve van alle sporters een algemene sensibiliseringscampagne te voeren, onder de titel 'Verantwoord sporten? Train eerst je gezond verstand'. Het concept van de sportmedische keuring werd expliciet aangehaald als item in de nieuwsbrief 'Sport voor Allen' van februari 2009. Ook werd er in de campagne verwezen naar de online vragenlijst op de website van Medisch Verantwoord Sporten (MVS), die gevaartekenen aanduidt. In de cursussen voor trainers van de Vlaamse Trainersschool komt verantwoord en veilig sporten ruimschoots aan bod. Ook in dat kader

worden de trainers vertrouwd gemaakt met de signalen die het lichaam kan geven en die kunnen wijzen op gevaar voor de gezondheid. Ten slotte werd de inhoud van de gestandaardiseerde onderzoeksprotocollen die door de erkende keuringsartsen werden voorgesteld, ook beschikbaar gemaakt voor de sportartsen.

Mijn kabinet heeft reeds geruime tijd geleden een technisch overleg gehad met het kabinet van Onderwijs. Meer was niet nodig, omdat de leidraden en standaarden voor het CLB-onderzoek worden opgesteld door de Vlaamse Wetenschappelijke Vereniging voor Jeugdgezondheidszorg. Dit kenniscentrum inzake jeugdgezondheidszorg verwijst de CLB-artsen aan wie worden gevraagd attesten van sportgeschiktheid af te leveren, naar de MVS-methode met betrekking tot de screening van jonge sporters. Dat is een methode die werd opgesteld door gespecialiseerde artsen die werkzaam zijn in de erkende keuringscentra voor getalenteerde sporters. Dit betekent dat de CLB-artsen de MVS-methodologie gebruiken wanneer hen wordt gevraagd sportmedische geschiktheidsattesten af te leveren. Ter zake is volgens mij niet onmiddellijk een nieuw politiek initiatief nodig. We laten de artsen hun werk doen.

Structureel overleg met de sportfederaties specifiek over dit thema heeft niet plaatsgevonden. De sportfederaties worden wel gestimuleerd en geresponsabiliseerd om maatregelen te nemen in het kader van het MVS-beleid. Binnen dit beleid dring ik er sterk op aan om, onder meer op het vlak van sportmedische keuring, bijkomende testen af te nemen die aangepast zijn aan de fysieke vereisten die nodig zijn voor de beoefening van een bepaalde sport.

Een systeem van sportcheques als een soort derdebetalerssysteem blijkt in de praktijk niet mogelijk te zijn. Dit werd onderzocht en mij werd medegedeeld dat sportcheques binnen het kader van de bestaande fiscale regelgeving enkel kunnen worden gebruikt ter betaling van lidgeld van sportclubs of toegangsgeld voor bepaalde sportmanifestaties of -evenementen. Indien we het hebben over medische onderzoeken in het kader van de toepassing van preventieve gezondheidszorg, moet ik verwijzen naar de regelgeving die ter zake bestaat en waarvoor minister Heeren bevoegd is. Natuurlijk wens ik alle sporters zo weinig mogelijk medische kosten toe. Dat is een van de redenen waarom Medisch Verantwoord Sporten als beleidsdomein bestaat. Het idee dat een preventief onderzoek veel ongemak en kosten kan voorkomen, wordt gepromoot.

Ik wil over deze materie toch nog een bedenking meegeven. We moeten realistisch blijven. De predicatieve waarde van dergelijke onderzoeken is beperkt. Het is niet omdat iemand gezond wordt verklaard om te sporten, dat hem niets kan overkomen. Een plotse dood bij jonge sporters is een bekend voorbeeld hiervan. Het is een

fenomeen waartegen medici vandaag nog niet veel kunnen doen. Daarom heb ik eind 2007 een wereldautoriteit die werkzaam is binnen dit domein, met name professor doctor Pedro Brugada, een onderzoek laten opstarten dat zich specifiek toespitst op de plotse dood van jonge mannelijke sporters. Sinds een half jaar of een jaar is hij werkzaam in het AZ van Jette. Hij kwam van Aalst. Het syndroom dat een acute hartstilstand veroorzaakt bij schijnbaar gezonde personen met een normaal gevormd en functionerend hart is naar hem genoemd en staat in de wetenschappelijke literatuur bekend als het Brugadasyndroom. Wij worden er soms op bijzonder pijnlijke wijze mee geconfronteerd. Mevrouw Robeyns, dat gebeurt ook bij sporters die heel intens medisch worden onderzocht en begeleid. Wij hebben het in onze eigen ploeg meegemaakt met Frederiek Nolf. Het gaat hier niet om preventief gezondheidsonderzoek. Er is een zeer ernstige, goede medische begeleiding. Daar sta je echt machteloos tegenover.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Dank u, mijnheer de minister, voor uw antwoord. Ik besef uiteraard ook wel dat wij realistisch moeten zijn. De plotse dood van sommige jonge sporters is onverklaarbaar en valt niet altijd met preventief medisch onderzoek te voorkomen.

Ik leid uit uw antwoord af dat we met het decreet Medisch Verantwoord Sporten zeker belangrijke stappen in de goede richting hebben gezet. Het lijkt mij evident dat er zoveel mogelijk moet worden gestreefd naar een eenduidige sportmedische keuring. Daarnaast moeten wij blijven sensibiliseren om het risico zo klein mogelijk te houden, maar we moeten daarin realistisch zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Ward Kennes tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de ondersteuning van gehandicapte topsporters

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Mijnheer de minister, de gehandicaptensport was de voorbije jaren de prioriteit voor de facultatieve opdracht in het Sportfederatiesdecreet van 2001. Daaruit blijkt duidelijk het belang dat de Vlaamse Gemeenschap hecht aan de sportbeoefening door personen met een handicap, maar af en toe loopt er toch iets fout in het gehandicaptentopsportbeleid.

Gehandicaptensporters aan wie Bloso op basis van hun prestaties een topsportstatuut heeft verleend, worden door het BOIC toch niet als topsporter behandeld. De

afdeling Andersvaliden van het BOIC heeft immers aan een aantal gehandicaptentopsporters die een aanvraag hadden ingediend om deel te nemen aan de Wereldspelen in Tsjechië laten weten dat ze nog niet zeker zijn van de sponsoring van deze atleten.

Tot nu toe werd enkel beslist dat de Vlaamse Liga Gehandicaptensport (VLG) twee begeleiders zal betalen die verantwoordelijk zijn voor de Belgische delegatie. Afspraken over de vergoeding voor hun vervoer en verblijf werden nog niet gemaakt en dat creëert uiteraard ongerustheid bij de atleten. Zij vrezen dat ze hun deelname aan de Wereldspelen zelf zullen moeten betalen en misschien ook dat hun deelname in het gedrang komt.

Mijnheer de minister, wat is de rol van de Vlaamse overheid en in het bijzonder Bloso en de Task Force Topsport met betrekking tot het BOIC en de ondersteuning van gehandicapte sporters met een Vlaams topsportstatuut? Welke afspraken hebt u gemaakt met betrekking tot de besteding van de middelen die u aan het BOIC ter beschikking stelt in het kader van het topsportbeleid, meer bepaald met betrekking tot de gehandicapte topsportatleten? Hoe zult u ervoor zorgen dat deze atleten een financiële tegemoetkoming krijgen voor hun deelname aan internationale topsportevenementen? Wat is de rol van de gehandicaptensportfederatie in dit topsportbeleid?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, collega's, het klopt dat de Vlaamse Gemeenschap van de ondersteuning van sport voor mensen met een handicap de voorbije jaren een beleidsprioriteit heeft gemaakt, zowel voor wat betreft topsport als voor het brede Sport voor Allen-beleid.

Op uw eerste vraag in verband met de rol van de Vlaamse overheid ten aanzien van het BOIC voor wat betreft de ondersteuning van gehandicapte sporters met een topsportstatuut kan ik u volgend antwoord geven. In Vlaanderen wordt de Vlaamse Liga Gehandicaptensport vzw erkend als een unisportfederatie voor personen met een handicap. Als erkende topsportfederatie kan zij, dankzij de aangepaste uitvoeringsbesluiten die vanaf 1 januari 2009 van kracht zijn, genieten van een jaarlijkse decretale subsidie van 350.000 euro. Voorheen was dit 125.000 euro.

Tijdens een jaarlijks bilateraal gesprek met Bloso, het BOIC, de topsportmanager, de topsportexpert en de VLG wordt het vierjaarlijkse beleidsplan Topsport samen met het jaaractieplan besproken. De VLG legt daarbij een lijst voor van topsporters en beloftevolle jongeren die in aanmerking komen om dit beleidsprogramma te volgen. Tevens worden afspraken gemaakt om een aantal gehandicapte topsporters op te nemen

binnen de tewerkstellingscontracten. Naast de ondersteuning van de deelnames aan internationale wedstrijden voorziet de VLG vanuit deze subsidies ook een optimaal trainingskader en een sportwetenschappelijke ondersteuning. Voor deelname aan de Paralympics en de Wereldspelen is in een specifieke deelsubsidie binnen de decretale middelen voor topsport voorzien.

Samen met de Franstalige liga voor gehandicaptensport (LHF) maakt de VLG deel uit van het Belgian Paralympic Committee (BPC), die de gehandicaptensport op Belgisch niveau, onder de auspiciën van het BOIC, coördineert. De bevoegdheid van de Vlaamse overheid is met andere woorden enkel van toepassing op het beleid dat de VLG uittekent. De selecties en de organisatie van de zending zijn een bevoegdheid van het BPC, naar analogie met het BOIC, dat instaat voor de selecties voor de Wereldspelen en de Olympische Spelen.

Wij hebben wel degelijk afspraken gemaakt met het BOIC. Dat is al meer dan één keer gebeurd. De recentste uitdrukkelijke, uitgebreide en gedetailleerde samenwerkingsovereenkomst dateert van augustus 2008. Ze bevindt zich nog steeds ergens in de beslissingsmolen van het BOIC. De raad van bestuur van het BOIC moet deze overeenkomst nog steeds bekrachtigen.

De heer Ward Kennes: Die molen maalt traag.

Minister Bert Anciaux: Dat is het minste wat daarover kan worden gezegd.

Een van de afspraken houdt uiteraard in dat de taskforce Topsport en het BOIC alle beslissingen van de Vlaamse Gemeenschap samen bespreken. Alle relevante partners, met inbegrip van de sportfederaties, zijn hierbij aanwezig. Het gaat om de beslissingen van het departement Sport en van Bloso.

Aangezien we elke genomen of nog te nemen beslissing aan de taskforce Topsport voorleggen, is het BOIC van elke beslissing, van elke komma en van elke eurocent op de hoogte. Niettegenstaande de hierover gemaakte afspraken, is dat in omgekeerde richting spijtig genoeg niet volledig het geval. Deze afspraken zijn een van de redenen waarom de door de heer Kennes aangehaalde communicatieproblemen niet meer zouden mogen bestaan.

Het uitvoeringsbesluit betreffende de facultatieve opdracht op het vlak van de topsport loopt sinds 1 januari 2009. De besteding van de middelen verloopt via de taskforce Topsport. Alle topsportactoren zijn in de taskforce Topsport vertegenwoordigd. Ik denk dan aan de topsportmanager en zijn expert, aan het Bloso, aan de VSF en aan het BOIC. De nieuwe uitvoeringsbesluiten stellen dat een samenwerkingsakkoord met het BOIC moet worden ondertekend voor ondersteuning aan het BOIC kan worden verleend.

Een van de in deze overeenkomst opgenomen voorwaarden bepaalt dat de besteding van de Vlaamse middelen door het BOIC in overleg met de taskforce Topsport moet gebeuren. Dit is slechts een van de voorwaarden. Alle voorwaarden zijn eigenlijk aanvaard, slechts een persoon moet ze nog goedkeuren. Hierdoor maken we de besteding van de middelen transparant en perfect afgestemd op de Vlaamse middelen die decretaal voor de VLG worden ingezet. Op die manier kunnen we samen een beleid bepalen.

De werkaafspraken houden een verdere concretisering van de samenwerking met het BOIC in en zijn een eerste maal in juli 2008 en een tweede maal in oktober 2008 ter ondertekening aan het BOIC voorgelegd. De laatste afspraken dateren van augustus 2008. Het BOIC heeft net een aantal opmerkingen op deze werkaafspraken geformuleerd. Binnenkort is hierover een zoveelste gesprek gepland. Ik hoop, in het belang van alle topsportactoren, dat we dan eindelijk een consensus zullen bereiken.

De vraag over de decretale middelen die worden ingezet om gehandicapte topsporters in functie van de deelname aan internationale evenementen financieel te ondersteunen, heb ik daarnet eigenlijk al gedeeltelijk beantwoord. Daarnaast ondersteunen we, in overleg met de VLG, verschillende evenementen. Het einddoel van deze ondersteuning is steeds dat de Vlaamse atleten met een handicap ervan moeten kunnen genieten.

In 2008 hebben we de kredieten van Topsport Vlaanderen aangewend om de Belgian Open Swimming Championships, de Electrabel Paralympic Championships en het Flanders Open Rolstoeltennistornooi te ondersteunen.

We voorzien tevens in andere vormen van ondersteuning van gehandicapte topsporters. Er was nood aan een brede loopband waarop rolstoelatleten kunnen worden getest en kunnen trainen. Deze loopband is aangekocht en in de hypoxietrainingskamer geplaatst. Hierdoor kunnen atleten met een handicap ook genieten van de acclimatisatiekamer die in het kader van het project met professor Hespel wordt aangeboden. We hebben hiervoor een subsidiebedrag van 90.000 euro toegekend.

De VLG speelt een belangrijke rol in het topsportbeleid voor gehandicapten in Vlaanderen. Uit de informatie die ik net heb gegeven, blijkt dat de Vlaamse overheid hiervoor de nodige ondersteuning biedt. De VLG zorgt ervoor dat de op het beleidsplan en op het jaaractieplan gebaseerde programma's van de atleten op het terrein worden gerealiseerd.

Wat een zending naar de Paralympics, de Deaflympics, een specifiek voor dove sporters bedoeld evenement, of de Wereldspelen betreft, ligt de verantwoordelijkheid echter bij het Belgian Paralympic Committee.

Deze onderafdeling van het BOIC staat in voor de selectie, de organisatie en de financiering van de zending.

Ik wil hier nog iets aan toevoegen. Het is sinds begin 2009 de bedoeling in het convenant, in het nog op te stellen vierjarenplan voor de topsport en in de jaarlijkse actieplannen met betrekking tot de nieuwe Olympiade in 2012 steeds in de nodige samenwerking tussen de VLG en de andere topsportfederaties te voorzien. Ik geef u het voorbeeld van Wielerbond Vlaanderen, en er zijn nog topsportfederaties die mee verantwoordelijk worden gesteld voor de begeleiding en de ondersteuning in samenspraak met de Vlaamse gehandicaptenliga van topsporters. Een wielrenner bijvoorbeeld kan zo ook genieten van de gemeenschappelijke ondersteuning en training. Deze topsporters kunnen volwaardig mee genieten van alle faciliteiten, wetenschappelijke ondersteuning, trainers en dergelijke die voor valide topsporters bestaan. De link naar de andere topsportfederaties is noodzakelijk om medailles te kunnen halen op de Paralympics.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Er gebeurt blijkbaar wel een en ander voor gehandicapten in de topsport. Ik heb wel genoteerd dat het samenwerkingsakkoord nog altijd moet worden ondertekend. Er zijn afspraken gemaakt maar die worden nog niet uitgevoerd. Vorig jaar in de zomer zijn de eerste stappen gezet, maar het werk is niet af. De complexiteit van onze staatstructuur en van de verantwoordelijkheden maakt het niet eenvoudig. We moeten nu eenmaal met het BOIC samenwerken. Concrete punten zoals de omkadering, vergoeding en ondersteuning voor mensen die in het buitenland aan topsport willen doen, blijven gedeeltelijk zonder oplossing. De inspanningen zijn positief maar niet voldoende, onder meer voor het concrete probleem dat ik heb aangekaart.

Minister Bert Anciaux: U mag niet de illusie koesteren dat de samenwerkingsovereenkomst iets zal veranderen aan de selecties door het BOIC. Het comité zal altijd autonoom de selecties voor de Paralympics kunnen doen. Dat is internationaal geregeld. De bespreking daarvan in de taskforce zou wel tot gemeenschappelijke actie kunnen leiden.

De heer Ward Kennes: Dat leidt toch tot rare situaties? Vlaanderen erkent en behandelt iemand als topsporter maar bij de selectie kan hij uit de boot vallen.

Minister Bert Anciaux: Dat is zo en dat zal altijd zo blijven.

De heer Ward Kennes: Via het samenwerkingsakkoord en het overleg moet daar toch worden gewerkt aan stroomlijning.

Minister Bert Anciaux: Daar ben ik het helemaal mee eens. We moeten stroomlijnen en we kunnen afspraken

maken om fouten te voorkomen. Maar de eindbeslissing zal altijd bij het BOIC liggen. Dat is ook zo in Nederland. Onze complexe staatsordening heeft daar niets mee te maken. Het enige grote voordeel is – dat heb ik afgesproken met het BOIC – dat er een grotere link wordt gelegd tussen de federatie en het BOIC. Nederland heeft het Nationaal Olympisch Comité (NOC) en de Nederlandse Sportfederatie als koepel van de federaties, die eigenlijk versmolten zijn. Dat zouden we ook binnen het BOIC moeten kunnen realiseren, met name binnen de interfederale van het BOIC. Dat is allemaal uitgetekend. Dat staat allemaal in een overeenkomst. Het enige waar ik nog op wacht is de langbeloofde handtekening.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
